

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Плевен, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Г. БЕТОВА

при участието на секретаря Д.Н.Б.

като разгледа докладваното от ТАТЯНА Г. БЕТОВА Гражданско дело № 20214400100204 по описа за 2021 година

Искове с правно основание чл.109 ЗС и чл.59 ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „ЕКОЕЛ“ЕАД-в ликвидация, представлявано от ликвидатора В.В. срещу „Георгиев ПЛП“ ООД гр.Плевен, представлявано от управителя П.Б.Г.. Ищецът твърди, че е собственик на ПИ с идентификатор 56722.666.118 по кад.карта на гр.Плевен, *****, с начин на трайно ползване - за второстепенна задънена улица, с площ от 1255кв.м. Твърди се, че имотът е формиран на основание влязъл в сила ПУП-ПРЗ за територията на дружеството, одобрен със заповед №РД-15-220/25.01.2000г. на кмета на Община Плевен, с която застроен терен с площ от 129 140 кв.м., представляващ парцел I, стр.кв.424 по плана на гр. Плевен, съгласно АДС №719/23.01.1998г. - собственост на „ЕКОЕЛ“ЕАД в ликвидация е разделен и са образувани нови урегулирани поземлени имоти, заключени между новопроектирани второстепенни задънени улици. Съгласно кадастрална скица № 15-166725-11.04.2017г., издадена от СГКК-Плевен, в кадастралния регистър на гр.Плевен като документ за собственост върху ПИ с идентификатор 56722.666.118, с площ 1255кв.м. е посочен акта за държавна собственост № 719/23.01.1998г./приложение 3/.

Ищецът се позовава на чл.2, ал.5 от ЗКИР, съгл. който данните по чл.2, ал.1 и 2 от ЗКИР са доказателство за обстоятелствата, за които се отнасят до доказване на противното, като счита, че АДС № 719/23.01.1998г го легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 56722.666.118, с площ 1255кв.м, тъй като имота, от който е образуван е бил включен в капитала на търговско дружество „Екоел“ЕАД, с решение по ф.д.№ 4631/1991г. на Плевенски ОС. Съгласно чл.5 от ЗДС и чл.14, ал.1 от ППЗДС от 2006г. извършените в акта за държавна собственост отбелязвания за включване на имуществото в капитала на

търговското дружество при преобразуването на държавното предприятие, от длъжностно лице в кръга на правомощията му, се ползват с материална доказателствена сила до установяване на противното, за фактите предмет на удостоверителното изявление на органа издал акта. Счита че имота е придобит чрез преобразуване по чл.17а ЗППДОП/отм./, респ. по чл.1 от ПМС № 201/25.10.1993г., като доказателства за това твърдения се съдържат във фирмено дело.

Ищецът се позовава на решение от 01.11.1991г. по ф.д.№ 4631/1991г. на Плевенски ОС, в което е посочено, че с Разпореждане № 20/20.09.1991г. на МС е преобразувана фирма с държавно имущество „Електрон“-София в еднолични търговски дружества с държавно имущество и от същата държавна фирма, на основата на имуществото на Комбинат „Електрон“-гр.Плевен е образувано ЕООД с наименование ЕКОЕЛ, със седалище гр.Плевен, с капитал 27 696 хил.лв., представляващ уставния фонд по баланса към 31.03.1991г. и преобразуването е вписано с посоченото решение от 01.11.1991г. Ищецът счита, че с Разпореждане № 20/20.09.1991г. на МС, прил.20 към т.1 принципалът не е изключил от обхвата на преобразуването земя, в т.ч. и терен от 129 140кв.м., а е посочено, че новообразуваното дружество“Екоел“ЕООД се образува на основата на имуществото на Комбинат „Електрон“, като поема съответната част от активите, правата и задълженията на фирмата, съгласно разделителен протокол.Разделителен протокол от 04.06.1991г. за разделяне на активите между „Държавна фирма Електрон“ София и Комбинат „Електрон“Плевен изготвен преди 13.07.1991г., когато все още е в сила разпоредбата на чл.14 от Конституцията на РБ, от което обстоятелство ищецът извежда извода, че терена от 129 140кв.м., вкл. в капитала на „ЕКОЕЛ“ЕАД е бил държавна собственост към момента на преобразуването.

Ищецът се позовава и на решение от 16.10.1997г. по същото фирмено дело, с което е вписано преобразуване на „ЕКОЕЛ“ЕООД-гр.Плевен с държавно имущество в „ЕКОЕЛ“ЕАД. С решение от 22.04.1999г. е вписано прекратяване на „ЕКОЕЛ“ЕАД, чрез ликвидация. Ищецът счита, че са налице трите елемента от ФС на придобивния способ „придобиване чрез преобразуване“ по чл.17а ЗППДОП/отм./, респ. по чл.1 от ПМС № 201/25.10.1993г.:Теренът е бил предоставен на държавата за стопанисване и управление от държавно предприятие; не е изрично изключен с разпореждането на МС за преобразуване и е включен в капитала на „ЕКОЕЛ“ЕООДгр.Плевен.

Ищецът твърди, че ответника ползва поземления имот с идентификатор 56722.666.118. Твърди че на 01.07.2016г. е проведена среща между представители на Община Плевен, Областна управа Плевен, Министерство на икономиката, ЕКОЕЛ-ЕАД в ликвидация и с личното участие на кмета на Община Плевен, на която е прието, че всички второстепенни задънени улици, формирани на основание влязъл в сила ПУП-ПРЗ за територията на дружеството, са собственост на „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация; че същите трябва да бъдат обявени за продажба по установения от закона ред, с което ще бъде предоставена възможност на собствениците на имоти, достъпът до които се извършва чрез същите второстепенни задънени улици да придобият правото на собственост върху тях.

Твърди също, че към днешна дата всички собственици на имоти - „УНИПОС“ ООД; „КРИСТИ-04“ ООД, „К.“ ЕООД; „ФЕШЪН ГРУП“ ЕООД и В.К., достъпът до чийто ПИ се извършва, чрез тези второстепенни задънени улици с идентификатори 56722.666.79; 56722.666.93; 56772.666.102; 56722.666.110; 56722.666.1009 и 56722.1011-собственост на ищцовото дружество, вече са ги придобили по установения от закона ред.

Ищецът твърди, че единствено ответникът „Георгиев ПЛП“ ООД, като собственик на ПИ с идентификатор 56722.666.1129 не е придобил използваните от него второстепенни задънени улици за достъп до собствения му имот, който на юг граничи с процесния недвижим имот-с иден. 56722.666.118-собственост на „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация. Посочва че „Георгиев ПЛП“ ООД без правно основание използва имота на ищеца - ПИ с идентификатор 56722.666.118 за достъп до южния официален вход на производствена сграда, в която се намира и седалището на дружеството, а също и за достъп до източния транспортен вход на друга производствена сграда, през който снабдява производствения процес с необходимите материали, като от там се изнася и готовата продукция. Освен това имота на ищеца се използва и като паркинг на личните автомобили на работещите във дружеството. След срещата на 01.07.2016г., в продължение на пет години ищцовото дружество е отправяло писмени покани до „Плевен 1999“ ООД, респ. към „Георгиев ПЛП“ ООД за участие в провежданите тръжни процедури за продажба на процесния ПИ, както и за други два имота, които дружеството използва. С писмо от 29.01.2020г. ликвидаторът на ищеца е уведомил управителя на ответното дружество П.Г., че от 27.01.2020г. са обявени електронни търгове за продажба на горепосочените три ПИ с предназначение за второстепенни улици, като със същото писмо е посочен начинът за учредяване право на преминаване през чужд имот, съгласно чл.55 ЗС и чл.192 ал.1 ЗУТ, а именно чрез писмен договор с нотариална заверка на подписите, подлежащ на вписване в имотния регистър.

Ответникът не се е отзовал на поканите и не е предприел действия за придобиване на използваните второстепенни улици. Ищецът твърди, че тъй като ответника няма учредено право на преминаване през поземления имот, то собственикът му не е длъжен да търпи каквито и да било действия в имота му, които се извършват без негово съгласие. Самото въздействие от лице, което няма право да осъществява такова, представлява пречка за собственика да упражнява в пълен обем правото си на собственост. Поради това ищецът счита, че има правен интерес да предяви срещу ответника искове по чл.109 ЗС и чл.59 ЗЗД. В заключение моли съда да постанови решение, с което на осн.чл.109 ЗС да бъде осъден ответника да преустанови преминаването през ПИ с идентификатор 56722.666.118, за достъп до официалния и транспортния вход на сградата с идентификатор 56722.666.1129.1 и за достъп с цел използването на ПИ с идентификатор 56722.666.118 като паркинг, без „Георгиев ПЛП“ ООД да притежава надлежно учредено право на преминаване по чл.192 ал.1 ЗУТ. На основание чл.59 ЗЗД ищецът претендира обезщетение в размер на 38 152лв., за периода 12.11.2015г.-12.11.2020г., за ползване без правно основание от ответника на собствения му имот с идентификатор 56722.666.118, ведно със законната лихва върху

сумата, считано от завеждане на делото. Претендират се и направените по делото разноски.

Към исковата молба са приложени следните писмени доказателства :
Удостоверение за данъчната оценка на имота с идентификатор 56722.666.118; кадастрална скица на същия; заповед на кмета на община Плевен № РД-15-220/25.01.2000г.; АДС № 719/23.01.1998г. и писмо изх.№ 010А/29.01.2020г.

В срока по чл. 131 ал. 1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „Георгиев ПЛП“ООД гр.Плевен, представлявано от управителя П.Г., чрез неговия пълномощник адвокат ИЛ. Н. от ПАК.В същия е взето становище, че спорът по отношение на процесния имот е разрешен с влязло в сила съдебно решение по гр.д.№8717/2017г. по описа на ПРС, по предявен иск от ищеца срещу „Плевен 1999“ООД.Твърди се още, че ответникът е собственик на имот, съседен на процесния, а именно на ПИ с идентификатор 56722.666.1129 и на изградената върху него сграда с идентификатор 56722.666.1129.1, придобити чрез частно правоприемство - правна сделка/апорт на същите в капитала на „Георгиев-ПЛП“ООД/ и като правоприемник на страната, участвала по приключилото дело постановеното съдебно решение на осн.чл.298 ал.2 ГПК има действие и спрямо ответника.На това основание счита, че исковете са недопустими и моли съда на основание чл.299 ал.2 ГПК да прекрати производството по делото, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът счита, че исковата молба следва да бъде оставена без движение, като навежда доводи, че не става ясно срещу кое дружество са предявени исковете, тъй като в ИМ е посочено,че ответник е „Георгиев ПЛП“ООД, а е представено писмо от 29.01.2020г. до „Плевен 1999“ ООД. Твърди се, че след проверка в ТР е установено, че дружество с наименование „Плевен 1999“ООД не съществува, че същото е заличено от ТР с вписване от 25.11.2020г., като е уточнено, че на 26.11.2019г. наименованието на дружеството е променено от „Плевен 1999“ООД на „Конфекшън стил“ООД. Изложени са доводи, че ответното дружество „Георгиев ПЛП“ООД е учредено и регистрирано едва на 19.09.2019г. и че имотът е апортиран едва през 2020г. и от този момент той е собственост на ответника и че се ползва от него.

Ответникът счита, че ищецът по негаторния иск по чл.109 ЗС не е посочил онова неправомерно действие, посредством което се създават пречки за ползване на процесния имот.Ответникът възразява, че не използва имота на ищеца нито като улица за преминаване на негови работници и служители, нито като паркинг; че дори и последният да е преминавал през имота, това е правено само и единствено, за да стигне до собствения си имот и намиращите се там съоръжения, вкл. и т.н.“Оборотен цикъл“-предмет на гр.д. №8717/2017г. по описа на ПРС, по което е установено, че праводателят на ответника не пречи за използването на процесния имот като улица. Позовава се на разпоредбата на чл.51 ЗС, като твърди, че се касае за преминаване през улица, чието предназначение е именно, за осъществяване на достъп и за да бъдат обслужвани съседните имоти.Твърди още, че преминаването на ответника през този имот не пречи на ищеца да упражнява правото си на собственост и да ползва имота. Изложени са доводи, че поради това, че обслужва съседни

имоти, процесната улица следва на осн.чл.21 ал.6 от ЗОБС да бъде прехвърлена безвъзмездно на Община Плевен, а не да се претендира обезщетение за ползване. Счита, че единствената причина за предявяване на иска е да бъде принуден да закупи от ищеца процесния имот.

Ответникът възразява също, че улицата се ползва не само от него, но и от др. собственици на съседни имоти, намиращи се на територията на бившия Ядрен завод. Позовавайки се на ТР №4/2015г. на ВКС ответникът счита, че ползвайки имота само като улица за преминаване до свой такъв, той не препятства правото на ищеца да ползва същия имот като улица за преминаване, че е невъзможно да бъде изменено предназначението на имота, който съгласно действащите регулационни планове на гр. Плевен представлява улица. В отговора е направено възражение, че ответникът е придобил по давност сервитутното право на преминаване спрямо процесния имот, като се позовава на това, че неговият праводател „Конфекшън стил“ ООД с предишно наименование „Плевен 1999“ ООД е придобил имот-съседен на процесния чрез две сделки от 2001г. и от 2004г. и оттогава ползва имота за преминаване. Изложени са доводи, че освен оборотния цикъл, съгласно нот. акт №16 от 12.01.2004г. на нотариус В.П., ответникът е придобил и ид. части от вътрешните пътища, какъвто е и процесният имот, представляващ второстепенна улица. С оглед възражението за придобиване по давност на правото на преминаване върху имота, изцяло се оспорва дължимостта на обезщетението по чл.59 ЗЗД. Направено е и възражение, че искът е недопустим, тъй като редът за определяне стойността на правото на преминаване е уреден в чл.192 и сл. от ЗУТ, като в хипотезата на несъгласие на страните, стойността на обезщетението се определя от кмета на общината, а до ответника не е отправяно искане за сключване на договор за учредяване на право на преминаване. Направено е възражение, че искът по чл.59 ЗЗД касае обезщетение за периодично плащане и е погасен с изтичането на 5 годишна давност. Посочено е, че не е налице неоснователно обогатяване на ответника, тъй като имотът е ползван от последния само и единствено за преминаване и достигане до собствения му имот и съоръжения, вкл. и за съоръжението „Оборотен цикъл“, за което има влязло в сила съдебно решение. Претенцията по чл.59 ЗЗД се оспорва и с твърдението, че не дължи обезщетение, вкл. и за периодите от 2016г. след като дружеството е учредено и регистрирано на 19.09.2019г. и за периода същият не е бил собственик на имот, съседен на процесния, даже не е съществувал като правен субект.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, обсъди събраните по делото доказателства, прецени ги по реда на чл. 12 ГПК, съобрази изискванията на закона, приема за установено следното от фактическа и правна страна: Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.109 ЗС, за осъждане на ответника да преустанови неоснователните си действия, с които пречи на ищеца да упражнява в пълен обем правото си на собственост върху ПИ с идентификатор 56722.666.118, като прекрати преминаването си през имота, представляващ улица, за което не му е учредено по надлежен ред право на преминаване по чл.192 ал.1 ЗУТ и иск с правно основание чл.59 ЗЗД за сумата 38 152лв., претендирана като обезщетение за ползване без правно основание на ПИ с идентификатор

56722.666.118, представляващ второстепенна задънена улица за периода 12.11.2015-12.11.2020г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на ИМ – 12.11.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

В тежест на ищеца е да установи, че са налице предпоставките на чл.109 ЗС и на чл.59 ЗЗД. Негаторният иск, като иск за защита на собствеността, предоставя правна защита на правото на собственост срещу всяко пряко и/или косвено неоснователно въздействие, посегателство или вредно отражение над обекта на правото на собственост, което пречи на допустимото пълноценно ползване на вещта /имота/ според нейното предназначение, но без да отнема владението на собственика. С предявяването му се цели това неоснователно въздействие да бъде преустановено или да бъдат премахнати последиците от него.

Неоснователно е направеното от ответника възражение, че спорът е разрешен с влязло в сила решение на Плевенски РС по гр.д. №8717/ 2017г. по описа на съда. От представения заверен препис на съдебното решение се установява, че е налице влязло в сила на 06.01.2020г. решение на ПРС по гр.д. №8717/2017г. по описа на същия съд, с което е отхвърлен като неоснователен иск с правно основание чл.109 ЗС, предявен от ищеца „ЕКОЕЛ“ ЕАД - в ликвидация срещу праводателя на ответника “Плевен 1999“ООД, представлявано от П.Г.. С влязлото в сила решение на ПРС по гр.д. №8717/2017г., със сила на пресъдено нещо е разрешен спора между страните относно съоръжението оборотен цикъл, за което съдът е приел, че е собственост на праводателя на ответника “Плевен 1999“ООД и се намира в ПИ с идентификатор 56722.66.106-собственост на ищеца. Със сила на пресъдено нещо е разрешен спора между страните, че действията по експлоатация и обслужване на това съоръжение, намиращо се в гореописания имот-собственост на ищеца „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация не представляват неоснователни действия по смисъла на чл.109 ЗС, които да му пречат да упражнява правата си на собственост върху имота. Предявения в настоящото производство иск е на същото основание-чл.109 ЗС, между същите страни, в см, че е предявен срещу ответника спрямо когото, като частен правоприменник на „Плевен 1999“ООД предходното решение има действие, но за други съвсем различни неоснователни действия на ответника, спрямо друг имот, поради което не е налице идентитет и няма основание по см. на чл.299 ал.2 ГПК за прекратяване на настоящото производство, а съдът дължи произнасяне по същество на предявените искове.

Не се спори между страните, че съгласно влязъл в сила ПУП-ПРЗ, одобрен със заповед №РД-15-220/25.01.2000г. на кмета на Община Плевен, застроен терен с площ от 129 140 кв.м., представляващ парцел I, стр.кв.424 по плана на гр. Плевен, съгласно АДС №719/23.01.1998г. - собственост на „ЕКОЕЛ“ЕАД /в ликвидация/ е разделен и са образувани нови урегулирани поземлени имоти, заключени между новопроектирани второстепенни задънени улици. Съгласно кадастрална скица № 15-166725-11.04.2017г., издадена от СГКК-Плевен, в кадастралния регистър на гр.Плевен ПИ с идентификатор 56722.666.118, с площ 1255кв.м., представляващ второстепенна задънена улица е вписан като собственост на ищцовото дружество, съгласно Акт за частна ДС № 719/23.01.1998г.Безспорно е, а се

установява и от справка на л.26 и сл. от делото, че ответното дружество е собственик на поземлен имот с идентификатор 56722.666.1129 с площ 11824кв.м., с начин на трайно ползване :за друг вид производствен, складов обект, и намиращата се в него сграда с идентификатор 56722.666.1129.1, въз основа на апорт/частно правоприемство чрез правна сделка/ в капитала на „Георгиев-ПЛП“ООД, извършен и вписан в ТРРЮЛНЦ със заявление от 30.01.2020г. Безспорно е, че ответното дружество е учредено и вписано в същия регистър, въз основа на заявление от 19.09.2019г.

Безспорно е, а се установява и от прил. на л. 51-54 от делото нотариални актове № 190/02.02.2001г. на Нотариус С.И. и нот.акт. № 16/20.01.2004г. на нотариус В.П., праводателят на ответника е закупил имота, представляващ дворно място и производствена сграда от „Екоел“ЕАД/в ликвидация/. Дружеството в ликвидация е продало имота с две отделни сделки на „Плевен 1999“ООД/преименувано по-късно на „Конфекшън стил“ООД, което дружество-купувач е заличено от ТРРЮЛ със заявление от 25.11.2020г., съгласно прил. на л.35 справка.

Безспорно е, а се установява и от прил. на л.81-91 писмени доказателства, че Екоел“ЕАД/в ликвидация/ е продало на собствениците на съседни имоти чрез търг или публична продажба включените в капитала му имоти, представляващи второстепенни улици: С Нотариален акт №66, том I, рег. №744, дело №54 от 2019 г., на нотариус В.П. - поземлен имот с идентификатор 56722.666.79 с площ 3206 кв.м., на „Кристи-04“-собственик на съседен имот с идентификатор 56722.666.84; с Постановление за възлагане на поземлен имот с идент. 56722.666.93, с площ 2189кв.м., с предназначение за второстепенна улица – на „УНИПОС“ – ООД-собственик на съседен имот с идентификатор 56722.666.92; с Нотариален акт №97, том IV , рег. №2265, дело № 411/2011г., на нотариус В.П. за продажба на поземлен имот с идент. 56722.666.102 с площ 1197 кв.м., с предназначение за второстепенна задънена улица- на „ФЕШЪН - ГРУП“ ЕООД-собственик на съседен имот с идентификатор 56722.666.104; с нотариален акт №187, том II , рег. №4168, дело №252 от 2016г.на нотариус П.Х. за продажба на поземлен имот с идентификатор 56722.666.110 с площ 2753 кв. м.-на „К.“ - ЕООД -собственик на съседен имот с идентификатор 56722.666.107г. ; с Нотариален акт №198, том IV, рег. №5753, дело №523 от 2016г., на нотариус Ж.М. за продажба на поземлен имот с идентификатор 56722.666.1009 – на В.К. -собственик на съседен имот с идентификатор 56722.666.86; с Постановление за възлагане на поземлен имот с идент. 56722.666.1011 с площ 687 кв. м. на „УНИПОС“ - ООД -собственик на съседен имот с идентификатор 56722.666.92.

Спорно е налице ли са предпоставките на чл.109 ЗС, собственик ли е ищеца на процесната улица ПИ с идент. 56722.666.118, създава ли ответника пречки на ищеца като собственик на имота да упражнява в пълен обем правата си върху него, като без правно основание преминава през улицата, ползвайки я за пешеходен и транспортен достъп до собствения си имот и създавайки с това пречки по-големи от обикновените. Дължи ли обезщетение за ползване на имота за исковия период и ако дължи-в какъв размер.

За да се произнесе по спора, съдът взе предвид следното: По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че със Заповед №РД-15-220/25.01.2000год. на Кмета на Община Плевен е одобрено изменение на ЗРП на парцели I и XVIII за „ЕКО ЕЛ“ ЕООД, парцел II за „озеленяване“ и парцел XI за „коридор за високо напрежение“, стр. кв. 424 по плана на жилищен комплекс „*****“, гр. Плевен. С изменението на плана през 2000год. парцел I-за „ЕКО ЕЛ“ ЕООД се разделя и от него се образуват общо 24 нови урегулирани поземлени имота - 20 от тях за „озеленяване“ и един за резервен терен. Новообразуваните имоти са заключени между седем броя новообразувани улици-тупици, подробно описан във заповедта, с която се одобрява ЗРП в кв.424. Впоследствие със Заповед №РД-12-170/ 18.03.2002год. на Кмета на Община Плевен на база на одобрена скица с виза №1499/01.06.2001год. е одобрено и ново изменение на ЗРП на УПИ XXXV- За „ЕКО-ЕЛ“ ЕООД, като част от улица с осови точки 429м-429о-429п се придава към УПИ XXXV. Предвижда се нов тупик с ок 429н-429м и новосъздадени ок429о-429п-429р.

През 2007год. със Заповед №РД-12-671/04.05.07год. Кмета на Община Плевен е одобрил ново изменение на план за регулация и застрояване по реда на чл. 129, ал.2 във вр. с чл. 136, ал. 1 и при условията на чл. 108, ал.2 от ЗУТ, във връзка с постъпило заявление от тогавашните ликвидатори на „Екоел ЕАД“, съгласно който се образува нов кв.424, образуват се нови Урегулирани поземлени имоти с ново отреждане, като същевременно отпадат съществуващи улици и се предвиждат нови. След образуването на новите урегулирани поземлени имоти, ликвидаторите на „Екоел ЕАД“ започват разпродаването им и същите са придобити от:1.,„Шанс 65“ ЕООД през 2001год. - УПИ XXXV с площ от 1670 кв.м., заедно с построените в него три сгради-дърводелски цех -стар, дърводелски цех-нов и сграда на гражданска защита и на УПИ XXXIII с площ от 920 кв.м.;2. „Плевен 1999“ЕООД през 2001год. на УПИ XXII с площ от 8900кв.м. и 2004 год.на УПИ XLV с площ 2975кв.м., ведно с оборотен цикъл, районно ел. осветление и съответните ид.части от вътрешни пътища, вертикална планировка, външна канализация, вътрешен водопровод, основно ел. захранване, резервно ел.захранване, газопровод и всички други подобрения, ведно с 1/3 ид.ч. от построената в него сграда -корпус №4, ведно със съоръженията към сградата и всички други машини и съоръжения, съгласно приемо-предавателен протокол; 3.,„Кристи-04“ ООД през 2004год. на УПИ XXXVII с площ от 2170кв.м., ведно с паркокотелна централа-масивна монолитна едноетажна сграда със ЗП 513кв.м. по АДС №318/2000год.-преустройство на съществуващи сгради-бивша паркокотелна централа в ШИВАШКИ ЦЕХ И СКЛАДОВЕ, ведно с правото на строеж; и районно ел. осветление и съответните ид. части от вътрешни пътища, вертикална планировка, външна канализация, вътрешен водопровод, основно ел.захранване, резервно ел.захранване, газопровод и всички други подобрения; 4.,„Рени Богданова“ ЕООД, през 2011год. на УПИ XXXI с площ 4156кв.м., заедно с построените в него четири броя сгради;5.,„Велина“ ЕООД на УПИ XX;6.,„Фиеста 13“ ООД на УПИ LVII, XXXIX;7.,„Булит“ ЕООД на XL и XXXIV; 8.“Титава ООД“ на УПИ XXXII и 9.“Фешън груп“ ООД на УПИ XXIV и УПИ LII.В заключението е посочено, че при изготвянето на ЗРП през 2000год. и последващите му изменения през 2002год. и 2007год. нормативното изискване на

чл. 14, ал. 4 от ЗУТ урегулираните поземлени имоти да имат задължително лице (изход) към улица, към път или по изключение към алея в парк, е спазвано.

От проучените документи и направен оглед на място, ВЛ е установило, че „ЕКОЕЛ“ ЕАД, съгласно Акт за частна държавна собственост №719/23.01.1998год. е притежавало застроен терен с площ 129 140кв.м., находящ се в стр. кв.424, по плана на гр.Плевен, представляващ УПИ I, кв. 424 по плана на гр. Плевен, които имот е бил включен в капитала на търговското дружество, съгласно решение по фирмено дело №4631/1991год. на Плевенски Окръжен съд.Към момента на съставяне на АДС 719/23.01.1998год. е съществувал само УПИ I, кв.424 по плана на гр. Плевен, от който са образувани в последствие с изменението на ПУП през 2000год. 24-те нови имота, заключени между четири новопроектирани улици (тупици).Към момента на одобряване на ЗРП със Заповед №РД-15-220/25.01.2000год. за парцели I и XVIII за „ЕКО ЕЛ“ ЕООД, парцел II за „озеленяване“ и парцел XI за „коридор за високо напрежение“, стр. кв. 424 по плана на жилищен комплекс „*****“, гр. Плевен е действал Закон за териториално и селищно устройство(отм.). Изменението на застроителния и регулационен план е станало на основание чл.32, ал. 1, т.1 и 3 от ЗТСУ (отм.).Към момента на одобряване на този ЗРП през 2000год., заповед за отчуждаване на улиците по реда на глава пета от ЗТСУ (отм.) и чл.262 от ППЗТСУ(отм.) не е издадена, тъй като всички новообразувани имоти съгл. промяната на застроителния и регулационен план и обслужващите ги улици(тупици) са били на един и същи собственик -„ЕКО-ЕЛ“ ЕООД.

Видно от установеното от експертизата, след промяна на собствеността през 2001год. на новообразуваните урегулирани поземлени имоти в кв.424 по плана на гр. Плевен, се е инициирало ново изменение на ЗРП през 2002г., а по късно - и през 2007год., които изменения са извършени по реда на чл. 129, ал.2 на Закон за устройство на територията.Съгласно заключението, в срока по чл.208 от ЗУТ за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост, на недвижимите имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, който е пет години от влизане в сила на плановите и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64/публична собственост на държавата и общините/, не е инициирана процедура по отчуждаване на посочените в заключението имоти, сред които и процесния имот с идентификатор 56722.666.118, представляващ улица.Поради това изтичане на срока и на основание чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, заинтересованите собственици на недвижимите имоти имат право да инициират изменение на влезлия в сила подробен устройствен план.

От огледа на място и съпоставката с регулационния план, ВЛ е установило, че посредством поземлен имот с идентификатор 56722.666.118, представляващ второстепенна улица от ок 292а-292б-292в-292г. се достига до УПИ XXII(имот с идентификатор 56722.666.1129-на ответника), УПИ XXIV(имот с идентификатор 56722.666.104)-на „Фешън груп“ООД, УПИ LII(имот с идентификатор 56722.666.1007)-на „Фешън груп“ООД и УПИ

XLIII(имот с идентификатор 56722.666.112). Посредство процесната улица ПИ с идентификатор 56722.666.118 се осъществява достъп до имота на ответника и до сградата в него, като достъп до имота има и през имот с идентификатор 56722.666.106, имот с идентификатор 56722.666.105 и имот с идентификатор 56722.666.79. Имота с идентификатор 56722.666.118 е второстепенна улица от ок 292а-292б-292в-292г. Може да се използва само и единствено като улица, съгласно предвиждането на чл.8 от ЗУТ конкретното предназначение на поземлените имоти да се определя с подробния устройствен план, като в случая се касае за техническа инфраструктура. От обясненията на ВЛ в ОСЗ се доизяснява, че достъпа до имот с идент. 56722.666.1007 и до имот с идент. 56722.666.1004 също се осъществява през 56722.666.118 и ако тя се затвори и двата имота не биха имали достъп. Освен това ВЛ е посочило, че 56722.666.1007 е освен през имот с идент. 56722.666.118 до имота на ответника има транспортен достъп и посредством имот с идент. 56722.666.110/скицата на л.188/.Но съгласно допълнителното заключение на ВЛ единственият транспортен достъп до и от служебния паркинг, разположен в източната част на имота на ответното дружество, от и до *** се осъществява чрез преминаване през процесния имот с идент. 56722.666.1018, тъй като на място не е реализирана връзката между ПИ 56722.666.1029 и ПИ 56722.666.110.В открито заседание е доуточнено, че достъпа до ПИ 56722.666.1029 се осъществява и през улицата ПИ 56722.666.110 и имота на „К.“ЕООД -ПИ 56722.666.107.

Това се потвърждава и от показанията на св.М.К., който установява, че имота му, представляващ хлебозавод, граничи с имота на ответника „Георгиев – „Плевен 99“ООД. на територията на бившия завод „Екоел“ и имат общ портал между двете фирми и когато се налага автомобилите на неговата фирма минават през имота на ответната и обратно – техните преминават през имота на фирмата на свидетеля „К.“ЕООД. Уточнява, че порталната врата вечерта се затваря, но през деня на оградата между двете фирми има голям портал, който стои отворен и през които могат да минават тирове. Установява, че това са го направили за удобство, за да може един голям тир, вместо да прави маневри – да излиза през съседния имот и това не съставлява проблем между двата съседни имота, установено между собствениците им още от придобиването на имотите преди 15 години. Свидетелят твърди, че освен големия портал има и малка врата между двете фирми, за пешеходен достъп на работниците. Твърди, че достъпът се осъществява посредством задънената улица с номер 110 до неговия имот с номер 107 и този на ответника, като от там ежедневно минават както служебни коли, така и автомобилите на работниците на ответника и никой не ги спира.

От показанията на разпитаните по делото свидетели се установява, че в сградата в имота на ответното дружество се е помещавало производството на „Плевен 1999“ ООД, като свидетелят Д.Д. е започнал работа в предприятието през 2001 година, а по настоящем от една година е механик в „ГЕОРГИЕВ ПЛП“ ООД - общо двадесет години е полагал труд на това работно място, при съответните работодатели. Установява, че сградата, в която работи е производствена и е на три етажа, като в нея работят множество хора. По отношение на имот с идент. 56722.666.118/чиято скицата в делото му е предявена/, дава

показание, че той представлява път с разбита настилка, който някога е бил направен от смес от асфалт и бетон. Намира се от от късата страна на производствената сграда и се използва при нужда за преминаване зад сградата напр. за обслужване на климатика, който е на гърба на сградата и няма откъде другаде да се стигне до него. Твърди, че за достъп до работното си място използва пътя от предната/широката/ страна на сградата. Твърди също, че всички работници на „ГЕОРГИЕВ-ПЛП“ ООД имат възможност за достъп до сградата на дружеството от изток без да им се налага да преминават по този път, който е от южната страна. Свидетелят твърди, че предприятието има собствен служебен паркинг за служебните автобусите и там се спират и личните автомобили на работниците в дружеството. Твърди още, че процесната улица не се ползва като паркинг от колегите му, паркираните там коли са на работници от друга фирма - собственост на италиански гражданин. Понякога имало паркирали коли на нея, но не е виждал свои колеги да паркират там, тъй като има заповед на работодателя му, там да не се паркира. Установява, че единствения начин, по който се ползва този път е за преминаване на автомобили и не е имало случаи някой да е искал да мине и да не е било възможно. Виждал е да преминават и камиони за дърводелница, която се намира по-надолу от процесния имот.

От показанията на свидетеля И.З.З. се установява, че до 2019 година е работил в „Плевен 1999“ ООД, а след това в „ГЕОРГИЕВ-ПЛП“ ООД – на едно и също работно място е от 2001 година. Свидетелят твърди, че идва на работа по пътя от източната страна на сградата и спира на паркинга на предприятието, в което работя. Не знае дали на съседната улица паркират коли, но работниците в неговата фирма имат заповед да не се ползва за паркинг тази част от пътя, но не знае защо се е наложило да се издаде такава заповед и не знае за спорове за този път. За пътя откъм късата страна на производствената сграда, твърди че по него е виждал да минават леки коли и коли на куриерски фирми.

От показанията на свидетеля П.Л.Ч., се установява, че тя е започнала работа преди двадесет години в „Плевен 1999“ ООД, в сградата, която сега се е собственост на „ГЕОРГИЕВ-ПЛП“ ООД. При предявяване на схема №3, представляваща сателитна снимка на квартал 424, приложена в заключението на вещото лице инж. С., свидетелката посочва в коя сграда работи /обозначената в светлосиво/ и обяснява, че достъпът до сградата е откъм паркинга. Посочва и процесния имот и потвърждава, че представлява път. Твърди че ходи на работа със служебен автобус и че фирмата има четири такива. За личните автомобили на работниците дава показание, че се паркират само на служебния паркинг, тъй като има забрана от работодателя и издадена в този смисъл заповед да не се паркира на улицата отстрани на сградата. Свидетелката не знае през всичките години, в които е работила там, да е имало от страна на „ЕКОЕЛ“ ЕАД претенции да не се преминава през улицата и не знае откога е заповедта, забраняваща паркирането там, тъй като няма автомобил и това не я касае пряко. Паркираните на улицата автомобили били на работещите във фирмата намираща се в съседство, която няма служебен паркинг.

От представените писмени доказателства, се установява, че със заповед на управителя на ответното дружество от 06.02.2020г. е наредено паркирането на служебните

автомобили на дружеството, както и личните на работниците и служителите да се извършва само на паркинга/площадката пред източната страна на производствената сграда, като е забранено паркирането на автомобили от южната и западната страна на производствената сграда. От скицата на л.9 от приложеното дело, се установява, че ПИ с идентификатор 56722.666.118 е отреден за второстепенна улица, а трайното предназначение на територията е урбанизирана. Не са представени доказателства за твърдения на ищеца за проведена срещата на 01.07.2016г. между представители на Община Плевен, Областна управа Плевен, Министерство на икономиката, ЕКОЕЛ-ЕАД в ликвидация и кмета на Община Плевен, на която да е прието, че всички второстепенни задънени улици, формирани на основание влязъл в сила ПУП-ПРЗ за територията на дружеството, са собственост на „ЕКОЕЛ“ ЕАД-в ликвидация и за предоставяне на възможност за закупуването им. Липсват доказателства и за твърдението, че в продължение на пет години ищцовото дружество е отправяло писмени покани до „Плевен 1999“ ООД, респ. към „Георгиев ПЛП“ ООД за участие в провежданите тържни процедури за продажба на процесния ПИ, както и за други два имота, които дружеството използва. Представено е само писмо от 29.01.2020г., с което ликвидаторът на ищеца е уведомил управителя на ответното дружество П.Г., че от 27.01.2020г. са обявени електронни търгове за продажба на горепосочените три ПИ с предназначение за второстепенни улици, като със същото писмо е посочен начинът за учредяване право на преминаване през чужд имот, съгласно чл.55 ЗС и чл.192 ал.1 ЗУТ.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно чл.109 от ЗС собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право. От самия текст на разпоредбата е видно, че двете задължителни условия за уважаването на иска са: неоснователността на действията на ответника по негативния иск и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем. За уважаването на този иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже не само че е собственик на имота и че върху този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие /действие или бездействие/, но и че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот по-големи от обикновените /чл.50 от ЗС/. В конкретния случай се установява, че ищецът е собственик на ПИ с идентификатор 56722.666.118, с площ 1255 кв.м., представляващ второстепенна задънена улица, съгласно Акт за частна ДС № 719/23.01.1998г./на л.11 от прил. дело/, който е бил част от притежавания от дружеството застроен терен с площ от 129 140 кв.м., представляващ парцел I, стр.кв.424 по плана на гр. Плевен, разделен съгласно влязъл в сила ПУП-ПРЗ, одобрен със заповед №РД-15-220/25.01.2000г. на кмета на Община Плевен, при което са образувани нови урегулирани поземлени имоти, заключени между новопроектирани второстепенни задънени улици, едната сред които е процесната - ПИ с идентификатор 56722.666.118. В тази връзка съдът напълно споделя изложените от ищеца в исковата молба аргументи.

Ответното дружество е собственик на поземлен имот с идентификатор

56722.666.1129 с площ 11824кв.м., с начин на трайно ползване :за друг вид производствен, складов обект и намиращата се в него сграда с идентификатор 56722.666.1129.1, въз основа на апорт/частно правоприемство чрез правна сделка/ в капитала на „Георгиев-ПЛП“ООД, извършен на 30.01.2020г. При липса на други писмени доказателства, следва да се приеме, че притежава описания в справката недвижим имот, който не включва идеални части от ПИ с идентификатор 56722.666.118, с площ 1255кв.м. Описанието в нотариалния акт, с който „Плевен 1999“ ЕООД през 2004 год. е закупил УПИ XLV, с площ 2975кв.м., ведно с посочените в него обекти - оборотен цикъл, районно ел. осветление и съответните ид.части от вътрешни пътища, вертикална планировка, външна канализация, вътрешен водопровод, основно ел. захранване, резервно ел.захранване, газопровод и всички други подобрения, ведно с 1/3 ид.ч. от построената в него сграда - корпус №4, ведно със съоръженията към сградата и всички други машини и съоръжения, съгласно приемо-предавателен протокол, също не може да обоснове извода, че дружеството ответник е правоприемник на някаква идеална част от път, които е извън границите на придобития от него УПИ XLV, с площ 2975кв.м., с днешен идентификатор 56722.666.108. Следователно ответникът не е доказъл възражението си, че е съсобственик на ПИ с идентификатор 56722.666.118, с площ 1255кв.м. и на това основание използва улицата за преминаване.

Предявено като евентуално е възражението, че ответното дружество притежава сервитутно право на преминаване през съседния ПИ с идентификатор 56722.666.118, придобито по давност. Твърди че още праводателят му е притежавал такава. Касае се за поземлен сервитут, при който собственикът на един недвижим имот (господстващ имот) има право да осъществява определено въздействие върху друг недвижим имот (служещ имот) с оглед използването на господстващия имот, а собственикът на служещия имот е длъжен да търпи това въздействие и в този смисъл доколкото се извършва преминаване през имота, то е правомерно, на основание придобития сервитут.

Безспорно е, че ответното дружество е учредено и вписано в ТРРЮЛНЦ, въз основа на заявление от 19.09.2019г. и като нововъзникнало такава не е могло да осъществява правни и фактически действия, в т.ч. и преминаване през и ползване на чужд имот преди тази дата. От друга страна поземлен имот с идентификатор 56722.666.1129, за чийто достъп е било нужно преминаването през въпросната улица, е придобит чрез апорт в капитала на дружеството, вписан със заявление от 30.01.2020г. Следователно неоснователни действия за пречене по см. на чл.109 ЗС биха могли да се извършват посредством работници и служители на дружеството едва след учредяването му и още по-точно след придобиване на имота, което е станало на 30.01.2020г.

Сервитутното право представлява ограничено вещно право върху чужд недвижим имот. Чрез сервитутните права „се признават и защитават стопанските интереси на едно лице, като се въвеждат тежести, ограничения за друго лице”.Съгласно [чл. 111](#) и [чл. 79 ЗС](#) ограничено вещно право може да се придобие по давност чрез фактическо упражняване на това право в продължение на 10 години, а фактическото упражняване на правото следва да е явно, непрекъснато и спокойно, то следва да бъде и демонстрирано

спрямо собственика на имота, през който се преминава. В случая, при съпоставка и анализ на събраните доказателства, се установява придобиване на сервитутни права на преминаване през ПИ, представляващ улица, по давност. С действащия устройствен план процесният имот е бил отреден за второстепенна улица, която съгласно чл.77 ЗУТ е част от уличната мрежа на гр.Плевен. Съгл. чл. 14, ал.1 ЗУТ с подробните устройствени планове се уреждат улици, като по този начин се определя съответното предназначение на част от земната повърхност. Улиците в рамките на населеното място, които не са част от републиканската пътна мрежа, представляват публична общинска собственост-арг. от чл.2, ал.1, т.2 вр. чл.3, ал.2, т.1 от ЗОС вр. §7, т.4, пр.2 от ПЗР на ЗМСМА.

Тъй като предназначението на имота съгласно предвижданията на ПУП е за второстепенна улица, то това определя правният субект, който следва да притежава имота съобразно отреддането по плана, в случая - община Плевен. От заключението на вещото лице инж.С. се установява обаче, че не е извършено отчуждаване на имота, засегнат от това предвиждане в сроковете по чл.208 от ЗУТ за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост, на недвижимите имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, който е пет години от влизане в сила на планове и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64. Поради това изтичане на срока и на основание чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, заинтересованите собственици на недвижимите имоти имат право да инициират изменение на влезлия в сила подробен устройствен план, но такова не е предприето. Съгласно чл.21, ал.6 от ЗОБС имоти-собственост на държавата не могат да бъдат отчуждавани принудително за общински нужди, а когато за нуждите на обектите по ал.1/обекти-публична общинска собственост/ се засягат имоти частна държавна собственост, какъвто е настоящия, те се прехвърлят безвъзмездно в собственост на общината по реда на Закона за държавната собственост. Такова прехвърляне не е извършено и имота остава собственост на ищцовото дружество.

В ТР №4/17.12.2012 г. по тълк.д.№4/2012 г. на ОСГК на ВКС е прието, че позоваването на давността може да стане чрез предявяване на иск за собственост, възражение срещу предявен иск за собственост или снабдяване с констативен нотариален акт по чл.587 ГПК, а това респ. се отнася и за позоваването на давността като способ за придобиване на всяко друго вещно право. В същото ТР е прието, че при наличие на позоваване, правните последици /придобиване на вещното право/ се зачитат от момента на изтичане на законно определения срок, съобразно елементите на фактическия състав на придобивното основание по чл.79, ал.1 ЗС и по чл.79, ал.2 ЗС, като позоваването на давността по някой от посочените начини, не е елемент от фактическия състав на придобивното основание по чл.79 ЗС, а процесуално средство за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок. Основанията за прекъсването на давността са установени ограничително,

съобразно препращащата норма на чл.84 ЗС към чл.116 ЗЗД. Други юридически факти, извън посочените в разпоредбата на чл.116 ЗЗД, могат да прекъснат давността само ако са въведени със закон. ВКС сочи, че законодателят е уредил придобивната давност като способ за придобиване на вещни права в чл.79 ЗС и е използвал законодателната техника на препращането в чл.84 ЗС, изрично предвиждащ съответно прилагане на съществуващите в ЗЗД норми на чл.113, чл.115, чл.116, чл.117 и чл.120. Разпоредбата на чл.120 ЗЗД съдържа единственото правило, че давността не се прилага служебно.

--	--	--	--

В настоящия случай се установява от разпита на свидетелите и назначената съдебно-техническа експертиза, че достъпът до производствената сграда и другите обекти в имота на ответника се е осъществявал основно откъм източната страна на имота от улица – ПИ 56722.666.110 – собственост, съгл. заключението на ВЛ и скицата на л.110 от делото на „К.“ЕООД и при нужда - откъм южната страна на имота, посредством процесния ПИ с идентификатор 56722.666.118-собственост на ищцовото дружество. Този начин на достъп е от закупуването на имота през 2001г. с нот.акт. № 190/2001г./на л.51/ и е продължило до завеждане на делото, доколкото в съседство на този имот няма други улици/общинска или държавна собственост/ за осигуряване на достъп. По делото няма никакви данни, а и твърдения на ищеца, след придобиване от страна на „Плевен 1999“ООД до получаването на писмото изх.№ 010А/29.01.2020г. от ответника, „Екоел“ЕАД/в ликвидация/ да се е противопоставяло по какъвто и да било начин на използването на улицата за преминаване, пешеходно или с транспортно средство от страна на работници и служители, работещи в производственото предприятие на „Плевен 1999“ООД, преименувано на „Конфекшън стил“ ООД, а след това и тези на „Георгиев –ПЛП“ЕООД. Поради това нито има твърдения нито се установява прекъсване на давността, започнала да тече с придобиване на имота и организирането на производството в него през 2001г. От тогава до днес няма предявяван иск за защита на правото на собственост нито спрямо ответника, нито спрямо праводателя му относно ползването за преминаване на въпросната улица.Въпреки, че липсват доказателства за проведена среща на 01.07.2016г., търсено на съдействие от страна на Държавата и Община Плевен за продажба на улиците, необходими за осигуряването на достъп до съответните имоти не може да се счете за действие прекъсващо давността.

Въпрос на фактическа преценка във всеки отделен случай е дали владението е смутено чрез извършване на определени действия, но във всички случаи тези действия следва да сочат на противопоставяне от страна на невладеещия собственик за продължителен период от време на поведението на владеещия несобственик по отношение на владения имот. В случая осъществявания транспортен достъп както се твърди и от ищеца е бил явен и безпрепятствен, а също и демонстриран спрямо собственика на второстепенната улица Правото на преминаване през имота на ищеца, представляващ улица, с единствено предназначение „за преминаване“ не е поставян под съмнение, като това ползване на сервитутно право е продължило повече от 10 години от придобиване на имота през 2001г. до днес. В Решение №349/11 от 21.05.2012 г. по г.д.№453/2010 г. на ВКС, I г.о. е

изяснено, че в периода след влизане в сила на ЗС през 1951 г. до изменението на чл.192 ЗУТ /ДВ, бр.65/2003г./ действащото законодателство не е предвиждало възможност за учредяване или придобиване на право на преминаване през чужд урегулиран имот, за да се достигне до друг урегулиран имот, чрез правна сделка или по давност, а такова право е било допустимо да се установява само по административен ред. В същото решение обаче ВКС е посочил, че приетото в Решение №76/1980 г. на ОСГК на ВС, според което е допустимо ограничено вещно право на преминаване през чужд имот да се придобие чрез правна сделка или по давност е приложимо само за неурегулирани поземлени имоти.

При цитираната съдебна практика и като съобрази безспорния по делото факт, че имотът представляващ второстепенна улица не е бил дворищно-регулационен парцел по смисъла на ЗТСУ, съответно урегулиран поземлен имот /УПИ/ при действието на ЗУТ, а от обособяването му и понастоящем е поземлен имот ПИ, съдът намира, че праводателят на ищеца, още преди апорта на ПИ 56722.666.1129 е придобил процесния сервитут /право на преминаване/ по давност. Сервитутното право представлява ограничено вещно право върху чужд недвижим имот. Проявление на акцесорния характер на сервитутното право е обстоятелството, че при прехвърлянето на правото на собственост върху господстващия имот се прехвърля и сервитутното право, съществуващо в негова полза, без да е необходимо изрично посочване в този смисъл. Ответникът като последващ собственик е придобил господстващия имот, заедно с обслужващото го сервитутно право, тъй като съществуването на последното е необходимо с оглед ползването на господстващия имот.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че исковата претенция е неоснователна. Ищецът като собственик на служещия ПИ 56722.666.118 е длъжен да търпи действията на преминаване през имота, представляващ улица, които поради наличието на сервитутното право на ответника не могат да са квалифицират като неоснователни действия пречещи на собственика да упражнява правото си в пълен обем. Не се установява ползване на улицата по друг начин в т.ч. и за паркинг, поради което искът с правно основание чл.109 СК е изцяло неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Неоснователна поради това се явява и претенцията по чл.59 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за ползване на имота, като не следва да бъдат и обсъждани приетите във връзка с установяване на размера на претенцията доказателства. Не се касае за неоснователно обогатяване на ответника, който се легитимира като носител на ограничено вещно право, придобито по давност, поради което и този иск следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото, ищецът следва да бъде осъден да заплати направените от ответника разноски, които съгласно списъка с разноските на л.231 и доказателствата, че са направени, са в общ размер на 3580лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ЕКОЕЛ“ЕАД/в ликвидация/, с адрес на управление гр.Плевен, *****, представлявано от ликвидатора В. В. В. против „Георгиев-ПЛП“ ООД, с адрес на управление гр.Плевен, *****, представлявано от управителя П.Б.Г., за осъждане на ответника, на основание чл. 109 от ЗС да преустанови неоснователните си действия, с които пречи на ищеца да упражнява в пълен обем правото си на собственост върху ПИ с идентификатор 56722.666.118, като прекрати ползването и преминаването през имота, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ЕКОЕЛ“ЕАД/в ликвидация/, с адрес на управление гр.Плевен, *****, представлявано от ликвидатора В. В. В. против „Георгиев-ПЛП“ ООД, с адрес на управление гр.Плевен, *****, представлявано от управителя П.Б.Г., иск с правно основание **чл.59 от ЗЗД** за заплащане на сумата **38 152лв.**, представляваща обезщетение за ползване без правно основание на ПИ с идентификатор 56722.666.118 - второстепенна задънена улица за периода 12.11.2015-12.11.2020г., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

осъжда „ЕКОЕЛ“ЕАД/в ликвидация/, с адрес на управление гр.Плевен, *****, представлявано от ликвидатора В. В. В. да заплати на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК на „Георгиев-ПЛП“ ООД, с адрес на управление гр.Плевен, *****, представлявано от управителя П.Б.Г., **сумата 3580лв.**, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Великотърновски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____